

Este homosexualitatea genetică?

Nu, homosexualitatea nu este genetică. Dar nici nu aleg oamenii să aibă sentimente homosexuale.

Genetica este domeniul științei. Așa că să nu pierdem din vedere ce a aflat știința cu privire la homosexualitate și genetică. Mai întâi știința a descoperit că sexualitatea și orientarea sexuală sunt unele dintre cele mai complexe aspecte ale oamenilor și că răspunsurile la întrebări simple precum: „Este homosexualitatea genetică?” nu sunt simple. De exemplu, știința nu are niciun test care îi poate identifica pe homosexuali de heterosexuali – niciun test al vreunei gene sau ADN, niciun test al sângelui sau hormonal, niciun test al vreunui organ.

Unii oameni au studiat gemenii. Dacă homosexualitatea este exclusiv genetică, te-ai aștepta să găsești o corelare de unu la unu a orientării sexuale pentru gemenii identici. Cu alte cuvinte, de fiecare dată când unul dintre gemeni ar fi homosexual, celălalt geamăn identic ar fi de asemenea homosexual, pentru că au gene identice. Studiile pe gemeni nu arată aceasta. Ceea ce au arătat unele studii pe gemeni este că atunci când unul dintre gemeni este homosexual, situațiile când celălalt geamăn este de asemenea homosexual apar mult mai des decât apare homosexualitatea în general în societate. Dar aceste studii au privit și restul familiei și au găsit că rata homosexualității în restul familiei, inclusiv frați adoptați, era cu 200-300 % mai mare decât rata generală în societate. Și astfel datele conduc la concluzia că ceva face ca homosexualitatea să apară mai frecvent în anumite familii, dar că acest lucru nu poate fi genetică, deoarece rata creșterii apare și la frații adoptați, care nu au deloc gene comune cu restul familiei.

Alții au studiat structurile hormonilor și creierului, căutând alte cauze posibile ale homosexualității, care ar fi biologice, dar nu genetice. În timp ce au găsit că pot exista diferențe biologice între heterosexuali și homosexuali, ei nu pot determina dacă aceste posibile diferențe cauzează homosexualitatea sau sunt rezultatul activității homosexuale.

Iar alți oameni de știință au studiat cauzele sociologice și psihologice ale homosexualității. Și au găsit dovezi substanțiale că homosexualitatea este dezvoltată (ceva în care creștii) și că orientarea sexuală nu este fixă, ci se poate schimba.

Când toată cercetarea care s-a făcut pentru a înțelege cauzele este centralizată, întrebării despre cauzele homosexualității i se poate răspunde după cum urmează.

Mai întâi, știința nu are un răspuns ferm cu care oricine din domeniul științei, ca să nu mai zicem oricine altcineva, să fie de acord. Originile homosexualității nu sunt clar înțelese de oamenii de știință și această topică este subiectul unei dezbateri. Dovada științifică despre cauză sau cauze este deocamdată neconcludentă. În al doilea rând, știința poate spune că această căutare a cauzelor este mai bine înțeleasă mai degrabă ca o combinație de cauze, decât ca o singură cauză. Poate fi mai corect și mai de ajutor să considerăm că o combinație de factori psihologici, de mediu și biologici, împreună cu alegerea umană contribuie în grade diferite, care diferă de la persoană la persoană, la cauzarea homosexualității.

Este de asemenea important de notat că fiecare individ care experimentează atracție față de persoane de același sex sau se identifică mai târziu ca gay sau lesbiană, va avea predispoziții și experiențe unice care contribuie mai mult sau mai puțin la formarea identității sale sexuale. Cu alte cuvinte, aceste predispoziții și experiențe sunt simțite diferit de fiecare individ.

Trebuie să mai facem o observație despre alegerea umană. Tocmai am spus că factorii psihologici, de mediu și biologici se combină cu alegerea umană. Alegerea umană poate fi văzută corect ca unul dintre factorii care influențează dezvoltarea orientării sexuale, dar aceasta nu înseamnă că oamenii decid în mod conștient orientarea lor sexuală. Nimeni nu hotărăște într-o anumită zi că din acea zi va fi homosexual. În schimb, orientarea sexuală este modelată și remodelată de o serie de multe alegeri și de răspunsul la circumstanțele vieții cuiva și de enorme presiuni culturale și sociale.

În concluzie, nu spunem că nu există factori biologici implicați în homosexualitate. Nu spunem că teoriile psihologice au fost dovedite și că sunt singurii factori. Și spunem clar că oamenii nu aleg să aibă atracții homosexuale. Întrebarea despre cauzele homosexualității pare să aibă un răspuns mai degrabă complicat. Dovada științifică despre cauza sau cauzele ei este deocamdată neconcludentă. Dar ceea ce este clar este că nu trebuie să adoptăm o abordare sau/ sau. Căutarea cauzelor este mai bine înțeleasă ca o combinație de cauze cu aspecte multiple.